

RETEN I KOLDING DOM

afsagt den 25. februar 2021

Sag BS-19745/2019-KOL

A

(advokat Niels Stengaard Vase)

mod

Vejdirektoratet

(advokat Louise Solvang Rasmussen)

Denne afgørelse er truffet af kst. dommer Niels Klitgaard.

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen er anlagt den 30. april 2019. Sagen vedrører størrelsen af en ekspropriationserstatning i forbindelse med ekspropriation af et areal til vejformål.

I forbindelse med etablering et tilslutningsanlæg til sønderjyske motorvej syd for Kolding, blev A ejendom eksproprieret for at etablere tilslutningsanlægget og et nyt regnvandsbassin.

På ekspropriationstidspunktet den 21. og 22. juni 2016 udgjorde ejendommen en landbrugsejendom på ca. 13 ha (heraf 4.755 m² vej), der var beliggende i landzone. A boede ikke selv på ejendommen, og den var på ekspropriationstidspunktet ikke lejet ud.

Ekspropriationskommissionen fastsatte ved kendelser af 1. november 2016 og 6. december 2017 erstatningen for ejendommen til samlet 349.830 kr. Ved kendelse

af 7. september 2018 fastsatte Taksationskommissionen erstatningen til 738.078 kr.

Sagsøgeren, A, har fremsat påstand om, at Vejdirektoratet dømmes til at anerkende, at ekspropriationserstatningen i sag TS 81101-00063 og TS 81101-0091 i alt skal forhøjes til i alt 1.692.608 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg til betaling sker, subsidiært at erstatning skal forhøjes til et mindre beløb end angivet.

Sagsøgte, Vejdirektoratet, har fremsat påstand om frifindelse.

Vejdirektoratets har herudover nedlagt en endelig selvstændig påstand om, at A til Vejdirektoratet betale 287.408 kr. med tillæg af procesrente fra den 28. juni 2019 til betaling sker.

A har påstået frifindelse over for Vejdirektoratets selvstændige påstand.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Ved kendelse af 1. november 2016 tilkendte Ekspropriationskommissionen A følgende erstatning:

For det eksproprierede areal, ca. 25.984 m ² , og for samtlige ulemper derved, herunder defigurering og ny privat fællesvej:	315.000 kr.
Skattekompensation:	1.646 kr.
For tab af afgrøde:	18.984 kr.
For ændring af markkort:	1.500 kr.
For udbetalingsdokumentation:	5.000 kr.

Hertil kom en erstatning på i alt 7.770 kr. for yderligere 518 m² til den private fællesvej, hvorefter den samlede erstatning tilkendt af Ekspropriationskommissionen udgjorde 349.830 kr. (ekskl. godtgørelse for udgifter til sagkyndig bi-stand).

Kommissionen udtalte som begrundelse for erstatningsfastsættelsen bl.a. følgende:

”På baggrund af de på forretningen foreliggende oplysninger, herunder hensyntagen til det afståede areals beliggenhed og beskaffenhed samt prisniveauet for lignende jord i området, har kommissionen fastsat en arealerstatning på 15 kr. pr. m² for 18.984 m² almindelig god landbrugs-

jord, idet der skønsmæssigt fratrækkes 7.000 m² af det afståede areal som tilhørende bygningsparcellen for en landbrugsejendom. Erstatningen for arealafståelsen udgør herefter 284.760 kr.

Til arealerstatningen har kommissionen lagt en ulempeerstatning på 26.010 kr., idet kommissionen har lagt vægt på defigurering samt inddragelse af areal til brug for ny privat fællesvej, ca. 900 m². Sidstnævnte er erstatningsmæssigt behandlet som en afståelse, om end arealet forbliver under ejendommen.

Erstatningen for arealafståelse og ulemper beløber sig herefter til 310.770 kr., hvilket kommissionen skønsmæssigt har afrundet til 315.000 kr.

Kommissionen skal til ovennævnte bemærke, at den - under henvisning til bygningens stand og karakter på ekspropriationstidspunktet - ikke har fundet belæg for at yde erstatning for den afståede bygning, om end den tidligere har bidraget til ejerens økonomi i form af lejeindtægter.

Hvad angår ejers påstand om yderligere erstatning for det befæstede areal, er det kommissionens vurdering, at værdien heraf modsvares af den udgift, som det vil koste at nedrive og bortkøre bygningsmassen.

For tab af afgrøder er der tillagt ejeren 18.984 kr., mens der for udgifter til ændring af markkort er tillagt ejeren 1.500 kr.

(...)

Kommissionen finder, at der med det fastsatte beløb er ydet ejeren fuld erstatning for ekspropriationsindgrebet.

Der ydes ikke erstatning for servitut om vejret, ligesom der ikke ydes erstatning for servitut om byggelinjer, jf. princippet i § 44 i lov om offentlige veje.

..."

Placeringen af den private fællesvej blev senere ændret, hvilket medførte behov for ekspropriation af yderligere 518 m² af ejendommen. Erstatningen herfor blev fastsat til 7.770 kr., svarende til 15 kr. pr. m².

Om projektændringen fremgår følgende af Taksationskommissionens kendelse:

”Under besigtigelsen gennemgik anlægsmyndigheden indgrebet ved brug af kortbilag. I forhold til projektændringen bemærkedes det, at ^A også ejer matr.nr. ^X, Vonsild, som ligger i forlængelse af matr.nr. ^Y. Med den oprindelige placering af den private fællesvej langs eksisterende skel, ville trafikken have kørt tæt på bygningen på matr.nr. ^X. ^A ønskede en ny placering af vejen, så han undgik hurtigt kørende trafik tæt på bygningen. ...”

Taksationskommissionen fastsatte ved kendelse af 7. september 2018 erstatningen til 738.078 kr. Erstatningen er fastsat således:

Det eksproprierede areal, ca. 27.362 m ² á 15 kr.	410.430 kr.
Ulemper, herunder tab af bygninger, befæstet areal og defigurering:	300.000 kr.
Afgrødetab	19.502 kr.
Skattekompensation	1.646 kr.
Ændring af markkort	1.500 kr.
Udbetalingsdokumentation	5.000 kr.

Som begrundelse udtalte Taksationskommissionen følgende:

”For så vidt angår ulempeerstatningen finder Taksationskommissionen, at de afståede bygninger trods bygningernes stand og karakter på ekspropriationstidspunktet har en vis værdi, henset til at ejendommen med bygninger var en selvstændig landbrugsejendom, der kunne omsættes uden sammenhæng med ejerens øvrige ejendomme og uden krav til samdrift for en køber. Taksationskommissionen finder endvidere, at det befæstede areal på ejendommen udgør en værdi for ejeren og derfor skal erstattes. Taksationskommissionen har lagt vægt på, at ejeren har anvendt det befæstede areal som led i hans entreprenørforretning, at der har været en ikke uvæsentlig omkostning forbundet med etablering af det befæstede areal, og at der er omkostninger ved at etablere et nyt befæstet areal på ejerens naboejendom. Taksationskommissionen forhøjer på denne baggrund ulempeerstatningen, således ulempeerstatningen for ejendommens bygninger, det befæstede areal samt defigurering samlet udgør 300.000 kr.”

Der er under hovedforhandlingen givet oplysninger om handler med ejendomme i området, blandt andet følgende:

Forligstilbud af 22. december 2016 fra Kolding Kommune i forbindelse med afståelse af et areal på 3459 m² ved Adresse 1, Kolding, for 20 kr. pr. m².

Købsaftale af 13. april 2016 vedrørende ca. 1,4 ha i Vonsild By, Kolding for 19 kr. pr. m².

Der er desuden afspillet 3 videoer af bygninger på den eksproprierede ejendom optaget af Vejdirektoratet.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af A , B og C

A har forklaret, at han er landmand og fuldtidsentreprenør. Han købte ejendommen i 2004. Den var da på 12-13 ha. Året efter købte han yderligere 4-5 ha. Han udlejede også stuehuset. Han drev selv ejendommen frem til 2008 eller 2009, hvorefter han bortforpagtede jorden. Han beholdt dog retten til at lave jordforbedringer på marken, som blev tilført tang og muldjord. Han opbevarede desuden gamle og nye fliser og brugte laden til sin entreprenørforretning. Der boede lejere i stuehuset frem til 2011 eller 2012. Senere havde han en periode en anden lejer, som dog opsagde lejemålet på grund af motorvejprojektet. Året op til ekspropriationen havde han ikke nogen lejer. Han rådede over laderne og udenomsarealerne.

Han hørte først om motorvejsprojektet lige efter, han havde overtaget ejendommen. Han havde inden købet forhørt sig hos kommunen, som oplyste, at de ikke havde planer i området.

Ved bygningerne var der et stort befæstet areal, hvoraf en del var med knust asfalt ovenpå. Han brugte det til fliser, tang og byggematerialer. Han har ikke haft råd til at købe en erstatningsplads. Og har i stedet lavet en plads i Hejls, hvor der er 12 km til motorvejen.

Billederne i bilag H er taget efter ejendommen er blev eksproprieret. Nedbrydningen er tilsyneladende gået i gang på tidspunktet, hvor videoen er taget.

B har forklaret, at han er ansat i Vejdirektoratet som entrepriseder for mindre anlæg op til 40. mio. kr.

Ved motorvejsprojektet skulle Ødisvej tilknyttes motorvejen med et 4-benet anlæg. På A jord skulle der laves et regnvandsbassin og opbygges en rampe til motorvejen.

Han stod for alle entrepriserne i forbindelse med projektet. Som følge af ekspropriationen skulle der etableres en ny fællesvej. Den var planlagt til etablering i skel mellem matr.nr. Z og Q . A ønskede senere et andet forløb, hvilket blev imødekommet. De lyttede i høj grad til lodsejernes ønsker.

Han har besigtiget ejendommen med bygninger. Nedrivningsentreprisen blev iværksat før ekspropriation. Han optog en video af bygningerne i ultimo juni 2016 efter ekspropriationen, men inden nedrivningen gik i gang. Det var fast procedure at optage en video af bygninger på ejendomme, som skulle eksproprieres. Formålet er dels at sikre, at entreprenøren kan se, hvilke værdier der er til stede, inden de byder på entreprisen, men også at undgå at der bliver fjernet genstande fra ejendommen. Ejendommen var lidt faldefærdig – en entreprenørgård, som blev brugt som oplag af fliser og aftip med betonrester. Det lignede ikke en beboelsesejendom. Der var et hovedhus og en driftsbygning.

Efter de havde fjernet fundamentet, fandt de ud af, at der var byggeaffald på gårdspladsen. Det blev fjernet af jordentreprenøren mod en ekstra betaling på 30-40.000 kr.

C har forklaret, at han er uddannet agronom. Han har beskæftiget sig med ekspropriation siden 1998 og har 8-10 sager om året. Han varetager som udgangspunkt lodsejers interesser. Han medvirker endvidere ved 50 ejendomshandler om året og kender derfor priserne godt.

Han blev kontaktet af A og besigtigede ejendommen. Den var brugt og slidt, men havde været beboet indtil 2-3 år forinden. Efter meddelelsen om ekspropriationen var det håbløst at gøre noget ved den, for der boede ikke nogen på den. Der var oplagret byggematerialer i staldbygningerne, og der var grus- og jordbunker omkring bygningerne.

Jordprisen i det opgjorte erstatningskrav er den samme, som er blevet anvendt i forbindelse med etableringen af en cykelsti tæt på ejendommen og nogenlunde den samme som ved etableringen af en rundkørsel tæt ved og ved to større ejendomshandler i området.

Grunden svarede til en stor parcelhusgrund og repræsenterer en værdi på 450.000 kr. Der var vand, kloak og elektricitet.

I dette område er han kun stødt på jordpriser på 15 kr. i forbindelse med tvangssalg eller ved salg af ejendomme med meget dårligt jord. Det befæstede areal er værdiansat ved at tage udgangspunkt i de omkostninger, der er forbundet med opbygningen i råjord. De 100 kr. har han fået oplyst fra A og andre entreprenører. Pladsen, som A har nu, er velegnet, men har en dårligere placering.

Parternes synspunkter

A har i sit påstandsdokument anført følgende:

"...

Til støtte for de nedlagte påstande, gøres følgende anbringender gældende, idet der i det hele henvises til det for Taksationskommissionen anførte.

De beløbsmæssigt væsentligste differencer mellem det fremsatte krav og den udmålte erstatning vedrører erstatningsposterne (1) erstatning for landbrugsjord og (2) erstatning for bygningsæt/befæstet areal.

Sagsøgeren vil gennem parts- og vidneforklaringer under hovedforhandlingen redegøre nærmere for det rejste krav vedrørende værdiansættelsen af landbrugsjorden.

Vedrørende erstatning for bygningsæt gøres gældende, at det må lægges til grund, at der forud for ekspropriationen kunne gives tilladelse til genopførelse / istandsættelse af bygningerne, herunder såvel beboelses- som driftsbygningerne, hvorfor der bør fastsættes erstatning for disse, såvel som for herunder for grundværdien.

Den eksproprierede ejendom var udlejet forud for ekspropriationen. Som bilag 5 vedlægges den seneste lejekontrakt, hvoraf fremgår en husleje på kr. 78.000 årligt pr. 1. januar 2004. At ejendommen ikke var udlejet på ekspropriationstidspunktet, skyldtes alene den forestående ekspropriation.
..."

Vejdirektoratet har i sit påstandsdokument anført følgende:

"...

3.1 Overordnet

Sagen angår en prøvelse af Taksationskommissionens kendelse af 7. september 2018 (bilag 1), hvorved sagsøgeren i alt blev tilkendt en erstatning på 738.078 kr. (ekskl. godtgørelse for udgifter til sagkyndig bistand) for permanent afståelse af ca. 26.502 m². Den afståede ejendom bestod på ekspropriationstidspunktet den 21. og 22. juni 2016 af landbrugsjord samt en udtjent og nedslidt bygningsmasse.

Grundlovens princip om fuldstændig erstatning indebærer, at der ved ekspropriation skal betales en erstatning, der stiller grundejeren (sagsøgeren), som om indgrebet ikke var sket. Erstatningen skal med andre ord sikre, at sagsøgerens formue er intakt, men må omvendt ikke føre til en berigelse.

Det er almindeligt anerkendt og fastslået i retspraksis, at ekspropriationserstatning som det altovervejende udgangspunkt skal fastsættes til det afståedes værdi i handel og vandel. Ved denne vurdering er det afgørende, i hvilken stand og på hvilken måde det eksproprierede areal blev udnyttet på ekspropriationstidspunktet, hvilket i denne sag som anført var i juni 2016.

Til støtte for de nedlagte påstande gøres det herefter overordnet gældende, at der med Taksationskommissionens kendelse (bilag 1) blev tilkendt sagsøgeren en for høj erstatning, idet sagsøgeren ikke har krav på at få erstatning for bygninger og befæstede arealer, der på ekspropriationstidspunktet ikke repræsenterede nogen værdi.

Taksationskommissionens kendelse er truffet efter besigtigelse af sagsøgerens ejendom og under inddragelse af de af sagsøgeren fremsatte synspunkter og oplysninger, og der er ikke under sagen fremført nye synspunkter eller fremkommet nye oplysninger i forhold til Taksationskommissionens afgørelsesgrundlag, som taler for, at den tilkendte erstatning er for lav.

Sagsøgerens påstand om at få tilkendt yderligere erstatning har således hverken holdepunkt i Taksationskommissionens vurdering eller i de nu fremlagte oplysninger og fremførte synspunkter, og allerede af denne grund har sagsøgeren ikke løftet sin bevisbyrde for, at der er grundlag for at tilkende sagsøgeren en højere erstatning.

Tværtimod er det som anført Vejdirektoratets opfattelse, at sagsøgeren har fået tilkendt en erstatning af Taksationskommissionen, der er for høj, og derfor har direktoratet i denne sag fundet anledning til at nedlægge en tilbagebetalingspåstand.

3.2 Vejdirektoratets påstand om frifindelse

Til støtte for frifindelsespåstanden gøres det gældende, at der ikke er noget grundlag for, at sagsøgeren skal tilkendes yderligere erstatning for den gennemførte delekspropriation. Der er tværtimod – jf. også Vejdirektoratets selvstændige betalingspåstand – tilkendt sagsøgeren *mere end fuldstændig erstatning*.

Ekspropriationserstatning skal som det altovervejende udgangspunkt opgøres til det afståedes værdi i handel og vandel, og sagsøgeren har ikke dokumenteret, at der til det afståede (herunder bygninger og det befæstede areal) knytter sig en værdi, der overstiger nedrivningsudgifterne. Erstatning for arealet som almindelig god landbrugsjord dækker således fuldt ud sagsøgerens tab ved arealafståelsen.

Det er sagsøgeren, der har bevisbyrden for, at der er grundlag for at tilkende sagsøgeren en højere erstatning, og den bevisbyrde har sagsøgeren ikke løftet.

I den forbindelse fremhæves særligt:

Sagsøgeren har ikke under sagen dokumenteret, at der skulle være tilknyttet en særlig, erstatningsberettiget (brugs-)værdi for sagsøgeren.

Det gøres gældende, at den fremlagte lejekontrakt (bilag 5), der er indgået i 2004, og som "ophører uden anden opsigelse er nødvendig 1. august 2006", jf. lejekontraktens § 11, ikke udgør dokumentation for en værdi, der overstiger et erstatningsbeløb svarende til erstatning for værdien af almindelig god landbrugsjord på ekspropriationstidspunktet.

Det bemærkes i den forbindelse også, at det af lejekontrakten fremgår, at det lejede (i 2004) var i "middel stand". Vejdirektoratet bestrider således også sagsøgerens oplysning om, at den eneste grund til at ejendommen ikke var udlejet på ekspropriationstidspunktet, var den forestående ekspropriation.

Endvidere bestrides sagsøgerens regnestykke indeholdende skønnede driftsomkostninger på 25.000 kr. samt en rentesats på 7 (svarende til en kapitaliseringsfaktor på 14,29), og den af sagsøgeren varslede parts- og vidneforklaring vil ikke være egnet som dokumentation for disse postuler.

(...)

3.3 Vejdirektoratets selvstændige betalingspåstand

Til støtte for Vejdirektoratets selvstændige betalingspåstand gøres det gældende, at sagsøgeren af Taksationskommissionen er blevet tilkendt en erstatning, der er for høj. Det beløb, der overstiger fuldstændig erstatning, skal betales tilbage til Vejdirektoratet.

Vejdirektoratets selvstændige betalingspåstand er derved opgjort som forskellen mellem den af Taksationskommissionens udmålte erstatning på i alt 738.078 kr. og de erstatningsposter, der efter Vejdirektoratets opfattelse er udtryk for korrekt tilkendt (fuldstændig) erstatning for tab, som sagsøgeren har krav på at få dækket:

Tilkendt erstatning:

738.078 kr.

Korrekt erstatning:

Arealerstatning (26.502 m ² x 15 kr.)	-397.530 kr.
Ulempeerstatning	-26.010 kr.
Afgrødeerstatning	-18.984 kr.
Ændring af markkort	-5.000 kr.
Skattekompensation	-1.646 kr.
I alt	<u>-449.170 kr.</u>

Tilbagebetaling	<u>288.908 kr.</u>
-----------------	--------------------

Vejdirektoratet er derved enig i den af begge kommissioner fastsatte arealpris på 15 kr. pr. m².

Vejdirektoratet er også enig i, at arealerstatningen skal opgøres for alle arealer (dog på nær vejarealer, dvs. 26.502 m²), idet der som anført ikke er noget grundlag for at antage, at nogle af de bebyggede / befæstede arealer repræsenterer en højere (eller lavere) værdi end værdien af almindelig god landbrugsjord.

Vejdirektoratet er derved ikke enig med Taksationskommissionen i, at de afståede bygninger og befæstede arealer på ekspropriationstidspunktet repræsenterede *en vis værdi* eller i øvrigt en særlig værdi for sagsøgeren, som skal erstattes udover arealerstatningen. Der er heller intet grundlag for i øvrigt at forhøje ulempeerstatningen, navnlig når det ændrede forløb af den private fællesvej alene er gennemført efter ønske herom fra sagsøgeren.

Det er Vejdirektoratets opfattelse, at der er grundlag for, at byretten på det foreliggende grundlag kan give Vejdirektoratet medhold i den selvstændige betalingspåstand, jf. også Østre Landsrets dom af 13. januar 2020 (trykt i MAD 2020, side 51) om tilbagebetaling af for meget udbetalt erstatning i forbindelse med Banedanmarks anlæg af den nye jernbane mellem København og Ringsted.

Det bemærkes i den forbindelse for det første, at der er fejl i Taksationskommissionens afgørelse.

Taksationskommissionen har således fejlagtigt indregnet et areal på 7.000 m² to gange i erstatningsopgørelsen, selvom det samme areal naturligvis ikke kan indgå i erstatningsberegningen to gange og under to forudsætninger, der er indbyrdes modstridende. Arealet på de ca. 7.000 m² kan således ikke "tælle med" både som en bygningsmasse af en vis værdi og som almindelig god landbrugsjord (hvorpå der i sagens natur

ikke kan forefindes bygninger eller befæstede arealer, som skal nedrives, inden arealerne kan indgå i landbrugsdriften).

Det fremlagte fotomateriale (bilag H) dokumenterer desuden, at de afståede bygninger og befæstede arealer ikke repræsenterede *en vis værdi* eller i øvrigt en særlig værdi for sagsøgeren på ekspropriationstidspunktet, som skal erstattes udover arealerstatningen, jf. også det af Ekspropriationskommissionen anførte.

Der er for det andet grundlag for at give Vejdirektoratet medhold i den selvstændige betalingspåstand, fordi de øvrige elementer af de korrekte erstatningsposter er tiltrådt af de to sagkyndige kommissioner.

Således er begge kommissioner, der har stor ekspertise inden for vurdering af fast ejendom, enige om den af Vejdirektoratet anerkendte kvadratmeterpris på 15 kr. pr. m², og der skal derfor tilvejebringes meget stærke beviser, hvis denne vurdering (værdiskøn) skal tilsidesættes.

Af samme årsag – at der skal meget til at tilsidesætte kommissionernes værdiskøn – anfægter Vejdirektoratet ikke de erstatningsposter, Ekspropriationskommissionen i øvrigt har udmålt (og som beløbsmæssigt er indeholdt i Taksationskommissionens udmåling).

...”

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen. Vejdirektoratet har gjort opmærksom på, at der mangler en udgift på 1.500 kr. i opgørelsen af den korrekte erstatning.

Rettens begrundelse og resultat

Retten lægger efter indholdet af Ekspropriationskommissionens kendelser til grund, at der uden vejarealer er eksproprieret i alt 26.502 m² af ^A ejendom.

^A har ikke ved de fremlagte forligstilbud og købsaftaler, der ligeledes var en del af bilagene ved Taksationskommissionens behandling af sagen, godtgjort, at en erstatning for det eksproprierede areal på 15 kr./m² ikke skulle udgøre en fuldstændig erstatning.

Bygningerne var ikke udlejet på ekspropriationstidspunktet, og de fremtrådte på videoerne i ringe stand. Uanset dette finder retten ikke, at der er tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte Taksationskommissionens vurdering af, at bygningerne og det befæstede areal repræsenterer en vis værdi, som sammen med ulemperne ved defigurering passende kan ansættes til 300.000 kr. Retten har således vurderet, at der hverken er grundlag for at fastsætte erstatningen for ejen-

dommen og de befæstede arealer, som krævet af A , eller for at statuere, at de er uden værdi.

Arealet under bygningerne og det befæstede areal har en værdi, som den øvrige jord. Det fremgår ikke af Taksationskommissionens afgørelse, at grundværdien er medregnet ved ansættelsen af værdien af ejendommene og de befæstede arealer. Det er i stedet anført, at kommissionen mener, at erstatningen skal beregnes ud fra det fulde eksproprierede areal. Der er herefter ikke grundlag for at fratække 7.000 m² i arealet.

Da det eksproprierede areal er på 26.502 m², fastsætter retten arealerstatningen til 397.530 kr. og afgrødeerstatningen til 18.984 kr. Da de øvrige poster er uændrede, bliver den samlede erstatning herefter på 724.660 kr.

Retten tager som følge heraf Vejdirektoratets frifindelsespåstand til følge, ligesom direktoratets betalingspåstand tages til følge for så vidt angår 13.418 kr.

Vejdirektoratet har fået mest medhold under sagen, og A skal derfor betale delvise sagsomkostninger, som efter sagens værdi, forløb og udfald fastsættes til 30.000 kr., som dækker advokatudgift. Vejdirektoratet er ikke momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

Sagsøgte, Vejdirektoratet, frifindes.

Sagsøger, A , skal til Vejdirektoratet betale 13.418 kr. med procesrente fra den 28. juni 2019 til betaling sker og sagens omkostninger med 30.000 kr.

Beløbene skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.